

Sygn. akt VIII RC 109/18

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 25 kwietnia 2018 r.

**Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:**

Przewodniczący: SSR Karol Paździach

Protokolant: sekretarz sądowy Beata Brocka

**po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2018 r. w Szczecinie**

**na rozprawie sprawy**

**z powództwa G. B.**

**przeciwko A. B. (1)**

**o ustanowienie przez sąd rozdzielenia majątkowej**

I. ustanawia rozdzielenie majątkowe pomiędzy małżonkami G. B. i A. B. (1), wynikającą z zawarcia przez nich małżeństwa w dniu 30 sierpnia 2008 roku w USC w S. (numer aktu małżeństwa USC w S. (...)) z dniem 14 września 2016 roku;

II. zasądza od pozwanej A. B. (1) na rzecz powoda G. B. kwotę 200 (dwieście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII RC 109/18

## UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 26 lutego 2018 r. do Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie powód G. B. wniósł o ustanowienie z dniem 14 września 2016 r. rozdzielenia majątkowego pomiędzy nim a A. B. (1).

W uzasadnieniu pozwu m.in. wskazano, iż strony zawarły małżeństwo w dniu 30 sierpnia 2008 r., a ponadto ani przed zawarciem małżeństwa, ani w trakcie jego trwania, nie zawarły umowy majątkowej małżeńskiej. Małżonkowie mieszkali wspólnie do dnia 14 września 2016 r. Tego dnia powód wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego mieszkania. Pozwana związała się z innym mężczyzną i nie jest zainteresowana ochroną majątku wspólnego, a separacja stron uniemożliwia im współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (k. 4).

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 marca 2018 r. pozwana A. B. (1) wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew m.in. wskazano, że powód pomimo wyprowadzenia się ze wspólnie zajmowanego mieszkania posiadał do niego klucze do przełomu kwietnia i maja 2017 r., nadto przebywał w tym czasie w mieszkaniu w sytuacjach, gdy w przekonaniu powoda zaistniała taka potrzeba, w szczególności realizowania kontaktów z synem. Do dnia 21 listopada 2016 r. pozwana była bez pracy i nie posiadała środków finansowych na utrzymanie mieszkania, siebie i syna. Od listopada 2016 r. powód dobrowolnie przekazywał na utrzymanie swojego syna kwotę 700 zł miesięcznie, zmniejszając ją do kwoty 400 zł miesięcznie we wrześniu 2017 r., co było przyczyną złożenia przez pozwaną wniosku o zabezpieczenie roszczenia o alimenty (k. 14-15).

**Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

A. B. (2) z d. D. i G. B. zawarli związek małżeński w dniu 30 sierpnia 2008 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w S.. W małżeństwie stron obowiązuje ustrój wspólności ustawowej. W Sądzie Okręgowym w Szczecinie toczy się sprawa rozwodowa między stronami pod sygn. akt X RC 225/17.

Dowód:

1. odpis skrócony aktu małżeństwa, k. 6,
2. przesłuchanie powoda G. B., k. 30-31,
3. przesłuchanie pozwanej A. B. (1), k. 31-32.

G. B. ma 36 lat, posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest technologiem żywności. Zatrudniony jest na umowę o pracę. Od 2008 r. pracuje jako policjant, aktualnie w Komisariacie Policji S.-P..

Dowód:

1. przesłuchanie powoda G. B., k. 30-31.

A. B. (1) ma 34 lata, posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest technologiem żywienia. Do dnia 21 listopada 2016 r. pozwana była bez pracy, obecnie pracuje. Wcześniej, przez 4 lata, prowadziła działalność gospodarczą, przy czym przez dwa lata działalność była zarejestrowana na pozwaną, a przez dwa lata na powoda.

Dowód:

1. przesłuchanie powoda G. B., k. 30-31,
2. przesłuchanie pozwanej A. B. (1), k. 31-32.

Małżonkowie wraz z małoletnim synem mieszkali w mieszkaniu o powierzchni 92 m<sup>2</sup> przy ul. (...) w S., stanowiącym własność ojca pozwanej. Strony nie posiadają żadnych wspólnych nieruchomości, nie są również współwłaścicielami żadnych wartościowych ruchomości, nie posiadają także wspólnego majątku, nie mają zaciągniętych wspólnych kredytów ani pożyczek.

Dowód:

1. przesłuchanie powoda G. B., k. 30-31,
2. przesłuchanie pozwanej A. B. (1), k. 31-32.

Powód opuścił wspólne mieszkanie stron w dniu 14 września 2016 r. i zamieszkał w wynajmowanym pokoju.

Od tej pory strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Po wyprowadzce powoda strony podzieliły w październiku 2016 roku wspólne oszczędności. Pozwana otrzymała z tego tytułu na siebie i syna kwotę 2 700 zł, a powód 1 300 zł.

Pozwana wraz z synem pozostała w mieszkaniu przy ul. (...). Pomieszkuje tam z nią jej nowy konkubent, z którym jednak nie prowadzi wspólnego gospodarstwa. Odkąd powód wyprowadził się, pozwana nie uzyskała od niego żadnej pomocy finansowej. Ponadto w tym czasie była bez środków do życia. Kiedy powiedziała o tym powodowi, ten jej odpowiedział, żeby wzięła sobie pożyczkę.

W marcu 2017 r., bez wiedzy i zgody powoda, pozwana zaciągnęła w (...) S.A. pożyczkę w kwocie 4 000 zł, z przeznaczeniem m.in. na zapłatę rachunków za gaz. Ostatnią ratę spłaciła w dniu 13 marca 2018 r.

Dowód:

1. umowa pożyczki pieniężnej, k. 7,
2. dowód wpłaty, k. 18,
3. przesłuchanie powoda G. B., k. 30-31,
4. przesłuchanie pozwanej A. B. (1), k. 31-32.

Powód mieszka obecnie z nową konkubiną. Jest właścicielem samochodu, który kupił trzy dni po wyprowadzeniu się od żony. Na ich wspólne dziecko płaci alimenty. Od września 2016 r. nie zaciągał żadnych kredytów i pożyczek. Wcześniej miał zaciągniętą pożyczkę w pracy, którą spłacał do końca maja 2017 roku. Od czasu wyprowadzenia się od żony nie ma wglądu w jej sytuację majątkową. O zaciągnięciu przez nią pożyczki dowiedział się we wrześniu 2017 r. w czasie sprawy rozwodowej.

Dowód:

1. przesłuchanie powoda G. B., k. 30-31.

Od zawarcia związku małżeńskiego do października 2016 r. strony posiadały wspólny rachunek bankowy, na który wpływały dochody powoda. Od października 2016 r. strony posiadają odrębne rachunki bankowe i samodzielnie rozporządzają swoimi dochodami. Pozwana jest obecnie jedynym posiadaczem wspólnego dawniej rachunku bankowego, do którego nie udzieliła upoważnienia powodowi. Na ten rachunek bankowy powód przekazuje pozwanej alimenty na syna. Natomiast powód założył odrębny rachunek bankowy, do którego nie udzielił upoważnienia pozwanej.

Dowód:

1. przesłuchanie powoda G. B., k. 30-31,
2. przesłuchanie pozwanej A. B. (1), k. 31-32.

### ***Sąd zważył, co następuje:***

Powództwo G. B. o ustanowienie rozdzielności majątkowej zasługiwało na uwzględnienie.

Ustalony powyżej stan faktyczny sprawy w części dotyczącej praw stanu był niesporny między stronami, a w pozostałym zakresie został oparty o przesłuchania stron, albowiem w zakresie istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy ich zeznania wzajemnie ze sobą korespondowały, a nadto były wewnętrznie spójne. Sąd oparł ustalenia faktyczne również na powyżej powołanych dokumentach, albowiem strony nie kwestionowały zarówno autentyczności, jak i treści powołanych dokumentów i jednocześnie Sąd nie powziął wątpliwości co do wiarygodności przedmiotowych dokumentów.

Powództwo G. B. zostało oparte o art. 52 § 1 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz. U. t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 788 ze zm. – cyt. dalej jako k.r.o.). Zgodnie z powołanym unormowaniem, z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez sąd rozdzielności majątkowej. Stosownie zaś do treści § 2 cytowanego artykułu, rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia. W wyjątkowych wypadkach sąd może ustanowić rozdzielność majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu.

W pierwszej kolejności należy zasygnalizować, iż w ocenie Sądu możliwe było orzekanie o ustanowieniu rozdzielności majątkowej z datą wsteczną, albowiem powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone przed prawomocnym

rozwiązaniem związku małżeńskiego stron przez rozwód (vide: uchwała SN z dnia 14 kwietnia 1994 r., III CZP 44/94, OSNC 1994, nr 10, poz. 190).

Przechodząc do dalszej części rozważań, należy wskazać, iż przez ważne powody z art. 52 § 1 k.r.o. rozumie się m.in. w sytuację, w której z powodu separacji faktycznej stron niemożliwe jest ich współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (vide: wyrok SN z dnia 11 grudnia 2008 r., II CSK 371/08, LEX nr 490945).

W niniejszej sprawie niesporna była kwestia, że jeszcze przed wniesieniem pozwu o rozwód przez pozwaną w dniu 27 stycznia 2017 r. w sprawie o sygn. akt X RC 225/17 prowadzonej przez Sąd Okręgowy w Szczecinie, pomiędzy stronami zaistniał stan separacji faktycznej. Należało jedynie rozstrzygnąć kwestię, kiedy ów stan zaistniał. Strona powodowa wskazywała w pozwie, iż stan separacji faktycznej nastąpił w dniu 14 września 2016 r. Sąd dał wiarę temu twierdzeniu, albowiem koresponduje ono z przesłuchaniem pozwanej, która stwierdziła, że powód wyprowadził się ze wspólnego mieszkania stron w dniu 14 września 2016 r. Co prawda, powód posiadał klucze do mieszkania pozwanej do przełomu kwietnia i maja 2017 r., jednakże nawet sama pozwana podniosła, iż przebywał on tam głównie w związku z realizacją kontaktów z ich wspólnym małoletnim synem, jakich nie chciał wykonywać w wynajmowanym przez siebie pokoju, a nie w związku z zarządkiem majątkiem wspólnym.

Od dnia 14 września 2016 r. strony w ogóle nie zarządzają majątkiem wspólnym. Prowadzą odrębne gospodarstwa domowe. Ponoszą we własnym zakresie koszty eksploatacji użytkowanych przez siebie lokali mieszkalnych. Samodzielnie również rozporządzają swoimi dochodami.

Nie można tracić z pola widzenia okoliczności, iż w realiach niniejszej sprawy stan separacji faktycznej między stronami przejawia się nie tylko w tym, że strony nie współdziałają w zarządzie majątkiem wspólnym, ale również w tym, że każda ze stron posiada odrębny rachunek bankowy, na który wpływa jej wynagrodzenie z tytułu pracy i do korzystania z którego nie upoważniła drugiej strony. Ponadto każda ze stron w sprawach majątkowych działa samodzielnie: pozwana poprzez zaciągnięcie pożyczki na cele konsumpcyjne, natomiast powód poprzez nabycie samochodu. Obie czynności prawne nastąpiły bez wiedzy i zgody drugiego małżonka. W przypadku pożyczki zaciągniętej przez pozwaną, za taką zgodę nie może być uznana nieprecyzyjna i udzielona ad hoc rada powoda, aby zaciągnęła ona pożyczkę, jeśli znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Takie bowiem oświadczenie powoda nie obejmowało zarówno kwoty, jak i celu transakcji, której stroną była pozwana.

W świetle powyższych ustaleń należy uznać, że stan separacji faktycznej między stronami skutkuje brakiem możliwości zarządu majątkiem wspólnym i w konsekwencji uzasadnia ustanowienie rozdzielnosci majątkowej od dnia zaistnienia tej separacji.

Na powyższe ustalenie nie ma jakiegokolwiek wpływu okoliczność, który z małżonków doprowadził do powstania stanu separacji faktycznej, ponieważ o ewentualnej winie w rozkładzie pożycia Sąd rozstrzyga w sprawie rozwodowej. Natomiast w niniejszej decydujący jest obiektywny fakt istnienia separacji faktycznej i jego konsekwencja w postaci braku możliwości zarządu majątkiem wspólnym.

Mając na względzie całokształt powyższych ustaleń, orzeczono, jak w punkcie I sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne dla celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na ww. koszty składa się wyłącznie opłata stała od pozwu w kwocie 200 zł, o której orzeczono w punkcie II sentencji wyroku. Biorąc pod uwagę stanowiska procesowe stron w niniejszej sprawie, pozwaną należy uznać za stronę przegrywającą sprawę w całości i dlatego, niezależnie od przyczyn separacji faktycznej małżonków, jest ona zobowiązana do zwrócenia powodowi poniesionych przez niego kosztów procesu.